

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a“ ese:
Joi'a si Duminec'a.

Prețul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu sés
28 franci.

Anulu XLIII.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. correspondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 100.

Dumineca, 14 | 26 Decembre

1880.

Solidaritate. 1848.

Brasiovu, 13/25 Decembre.

I. Unulu dupa altulu trecu din mediloculu nostru in imperati'a spiriteloru barbatii aceia nobili, invapaiati de sant'a iubire càtra poporu si patria, cari, dupa seclii de grele suferintie, au desfasiuratu la 1848 stindartulu egalei indreptatiri nationale. Pe cine au lasatu gloriosii luptatori inderetulu lor, unde sunt urmasii acelora, cari au formulatu postulatale natiunei romane in memorabil'a adunare de pe Campulu Libertatii? Unde este partid'a nationala romana dela 1848?

O jale adença ne cuprinde dèca trecemu in revista cei treidieci si doi de ani, cariau espiratu dela acea mare epoca si vedemu cumu sacrulu entusiasmu pentru dreptu si libertate, care cuprinsese atunci flòrea poporului nostru, s'a slabitu din ce in ce mai multu si cumu lipsindu entusiasmulu, rou'a acést'a datatòre de vieatia, flòrea in sa-si este apròpe de a se vesteji.

Ne-ar' placé se nu fi vediutu bine, se ne fi insielatu aparinti'a starei apasate a poporului nostru, care abia mai pòte suportá greu'a povara a sarcineloru publice. Consciinti'a inse nu ne érta a ne mangaiá cu grelele timpuri de cari suferu ast' di toti; datori'a ne dictéza se privimu giuru in pregiuru si se cercetamu dèca cauzele indiferentismului, care s'a incuibatu in sinulu nostru nu cumva sunt a se cautá si in noi, in lipsele si in erorile conducerei nòstre.

Recunòscemu, cà este fòrte grea problem'a ce ne-amu pus'o, speramu inse cà ne va succede celu puçinu a face unu pasu seriosu spre resolvarea ei.

Scritoriulu acestoru sire dicea intr'unu articulu publicatu in acésta fòia in Decembre 1872 intre altele:

„Mare si de admiratu a fost curagiulu si energi'a acelor puçini barbati ai natiunei romane, cari intr'unu timp, in care poporulu gemea si se gârbovea sub biciulu dulàiloru domnesci, au pasitu inaintea orduriloru tieriei si au pretinsu nu mai puçinu decátu restabilirea Romaniloru in tóte drepturile politico-nationale, cari li se cuviniu in patri'a lor. Inse acesti barbati cu anima, aceste spirite nobile de fericita aducere aminte, cu tóta intieptiunea si bunavointia lor nu potura aduce nimicu la capetu, fiindu-cà erau singuri, poporulu era inca prea puçinu desteptatu, nu era cine se dé respectu si efectu viiu petitiunei pentru restituirea in integrum a drepturiloru natiunei romane.“

„Timpulu, in care singuraticii barbati cá buni parinti sufletesci, cá si nescé adevérati tutori, s'au intrepusu cu cuventulu si cu pén'a pentru poporulu impuberu, fara a se poté bucur'a de concursulu lui directu, si-a luat u finitulu cu adunarea nationala dela 1848.

„Antaia data dupa seculi intregi au dusu Romanii dela adunarea de pe Campulu Libertatii convingerea cu sine acasa, cà eluptarea drepturiloru politico-nationale in Transilvani'a cu poteri concentrate si reunite nu numai este possibila, ci chiaru sigura si neimpedecabila. Ide'a armoniei tuturoru poteriloru in conlucrarea comuna spre unulu si acelasiu scopu a cuprinsu tóte animele romane semtitòre . . .“

„ . . . Deodata cu proclamarea concluseroru adunarei din 1848 a trebuitu sè se nasca si partid'a nationala romana . . .“

Intru adevèru acést'a partida s'a nascutu la 3/15 Maiu 1848.

Nemuritoriulu Barnuti u semnalatu nascerea partidei nationale independente in memorabilulu seu discursu tienutu in presér'a marei adunari in pasagiulu acél'a clasicu, unde a apelatu la Adunare cà se depuna juramentu, cà va aperá uniunalitatea

romana cu poteri unite in contra tuturoru dusmaniloru si periculeloru. Barnuti u motivá apelulu seu aratandu, ce mare eròre au facutu Romanii intotdèun'a, cà nu s'au unitu intre sine, ci spre nefericirea natiunei cu strainii. „Acést'a“ dise elu „nu e ertatu se mai fia, precum nici aceea, cà desfacènduse Adunarea, sè se desface si acést'a unire fratiésca, care o serbam u astadi cu atàta pompa si cu atatea augurie ferici, pentru cà libertatea nu se pòte revindecá numai intro Adunare: si revindicandu-se trebeu aperata si conservata in tóte timpurile . . .“

„Adunarea“, adause Barnuti u, se se lege serbatorescu cu juramentu in numele natiunei intregi, cà precum e adunata astadi la unu scopu in acést'a adunare, asia va remané unita in veci, va aperá esistenti'a si libertatea si va lucrá pentru cultur'a si fericirea natiunei intregi cu poteri unite: uniunea intarita intr'acestu chipu va formá o potere nationala, care va càstigá respectu natiunei romane si inaintea acelora, cari pèna acuma n'au recunoscutu nici-o obligatiune càtra Romani.“

Simeone Barnuti u chiamandu pe Romani la uniunea nationala a anuntiatu infintiarea partidei nationale independente, care, redicata peste ori-ce interese particulare, se veghieze si se lupte numai si numai pentru marile probleme ale culturai si fericirii natiunei intregi. Sublima idea! Dèca Barnuti u nu ar' fi facutu nimicu altceva decátu a proclamá ide'a uniunei nationale in presér'a adunarei dela 1848, acést'a singuru ar' fi fost de ajunsu spre a-i càstigá unu titlu la nemurire.

In marétri'a di de 3/15 Maiu infintiarea partidei nationale romane independente a fostu consacrata prin juramentulu depusu pe Campulu Libertatii. Dèca ea mai tardiu nu s'a potutu desvoltá, dèca si acuma inca se afla in fasie, caus'a este, cum vomu vedé, cà din nefericire n'a avutu doice destulu de bune, cà se-i dé unu nutremèntu mai puternicu.

Cronic'a evenimenteloru politice.

Si Maghiarii vinu ici si colo mai tardiu cu mesurile lor fericitòrie de patria — dér' ei totu vinu si aci culmineza insemnatatea momentului. De asta data Sibianii au trebuitu se simtia acést'a insemnatate; ceea ce la Brasiovu s'a intemplantu de multu, acolo s'a petrecuta inainte cu câteva dile. Tribunalulu din Sibiiu a luat u adeca la 17 Dec. unu conclusu, prin care li se interdice advocatiloru de a se mai folosi dela 1 Ianuariu 1881 incolo in scierile lor de alta limba, decátu de cea maghiara. „Sieb. d. Tgbl.“ se plange cu dreptu cà prin acésta se alteréza legea de nationalitate. De candu esista acésta lege fost'au respectate vreodata dispositiunile ei?

Gazet'a de Agram anuntia, cà in cestiunea in corporare granitiei militare la Croati'a s'a stabilitu o deplina intielegere intre toti factorii. Deputatiunile regnicolare, ce se voru alege din sinulu dietei croate si ungare, voru stabili numerulu deputatiloru ce va avé se tramita Croati'a, dupa incorporare, la Pest'a. Cestiunile financiare nu foru fi discutate, deòtracè pèna la inoirea pactului la anulu 1888 veniturile granitiei se voru adauge la budgetulu autonomu alu Croatiei. Banulu va luá in primire administrarea granitiei cà comisariu regescu cu plenipotentia estraordinaria indata dupa finirea lucrariloru pregatitòrie, cam pe la inceputulu lunei lui Martiu.

„Pesti Naplo“ vorbindu despre incorporare, recunòscè necessitatea ei, dér' se teme de trei consecentie, ce le poté avé. Mai antai, din caus'a granitiei, Ungariei i s'ar' poté încarcá in spate sarcini mai mari; acést'a nu se poté. din contra cuot'a, ce-o platescu Croati'a, ar' trebui sè se ma-

résca. Alu doilea protestéza „Naplo“ in contra inmultirei prea mari a numerulu reprezentantiloru croati in dieta. „Nu ne trebeu“, dice „P. N.“, „cincidieci de deputati croati in dieta, si cei de astadi sunt inca prea multi.“ Mai departe cere „Naplo“, cà sè se reguleze positiunea de dreptu publicu a orasiului Fiume, acést'a cà ecivalentu alu incorporarei granitiei se devina unu municipiu liberu alu Ungariei. In privinti'a politica se teme „Naplo“, cà nu cumva incorporarea granitiei cu Croati'a se favorizeze processulu crearii unui statu mare sud-slavicu.

„Pester Lloyd“ inca se alatura la parerile lui „Naplo“, cu deosebire este intielesu, cà se nu se inmultiescu prea tare numerulu deputatiloru croati in dieta. Dupa cum este adi reprezentata Croati'a, dice „P. Ll.“, ar' fi sè se tramita la Pest'a nu 50, ci peste 60 de deputati croati; acést'a ar' fi o binecuventare prea mare. „P. Ll.“ se teme, cà deputatii croati ar' fi gat'a a votá intotdèuna cu acea partida, care le-ar' oferi momentan u favorulu celu mai mare si astfeliu s'ar' aduce o perturbatiune seriòsa in ecuilibrulu d'intre partidele maghiare. Chiaru § 33 alu pactului ungaro-croatu dela 1868 cere o asemenea inmultire a deputatiloru. „Pester Ll.“ recunòscè acést'a, spera inse, cà va succede Unguriloru a face sè se modifice § 33 alu Art. de Lege XXX din 1868. Cine scie inse, dèca cei, ce stau adi la spatele d-lui Tisza, voru fi dispusi a lasá din mana arm'a puternica ce le-ar' oferi'o falang'a de 60 de deputati Croati dela diet'a maghiara?

Croati si bucura cu dreptu cuventu, cà incorporarea granitiei se va face càtu mai curèndu, ei cari au fost cercati atàtu de greu in urm'a cutremurulu de pamentu potu fi multiamiti cu presentulu, ce l'a capetatu de craciunu natiunea croata. Se dice, cà Banului i-a succésu a càstigá pentru casele stricate prin cutremuru si o liberare de dare pe mai multi ani.

Dumineca 7 Decembre Domnitorulu Carolu in presentia d-loru ministri, incungiuratu de cas'a s'a civila, si militara, la palatulu din capitala, a primitu in sal'a tronului cu solemnitatea obicinuita biurulu si comisiunea Adunarei deputatiloru insarcinata a presentá M. S. Regale adres'a spre respunsu la mesagiulu tronului. Dupa ce d. C. A. Rosetti, presiedintele Adunarei a datu citire adresei, M. S. Domnulu a respunsu:

„Domnule presiedinte! Domniloru deputati! Vechile datine stramosiesci, mai inainte chiaru de modernele nòstre deprinderi constitutionale, ne invatia, cà diu'a, in care alesii poporului se stringeau impregiuru Tronulu spre a 'lu luminá cu faptu si a 'lu intari cu dragoste, era o di mare pentru tièra, o di fericita pentru Domnu. Intielegeti dér' multiamirea sufletésca, ce amu in totu-dea-una, cându Me vedu incungiuratu de Adunarea deputatiloru. Astadi multiamirea Mea este si mai via, càci, prin cuvintele ce 'Mi rostesci, d-le presiedinte, 'Mi areti satisfactiunea ce semte Adunarea, impreuna cu tièra, pentru regularea succesiunei la Tronu, si pentru mesurile ce s'au luat u, conformu Constitutiunei. spre a se intari bas'a constituirii politice a Romaniei.

„Ve sunt recunoscétoru, d-le presiedinte si d-loru deputati, pentru sentimentele ce manifestati parintelui si fratiloru Mei; càtu pentru Dòmna si pentru Mine, este firescu, d-loru deputati, cà Noi se respundemu cu iubire la iubirea cu care Ne-a imbraciatu si Ne-a incalditu acést'a tièra care, impreuna cu Noi, a simtitu, precum si Noi, impreuna cu dènsá, amu simtitu ori-ce dorere si ori-ce veselie. Legaturile, pe cari unu trecutu plinu de evenimente si inca atàtu de apropiatu le-a inodatu intre natiune si Noi, viitorulu nu va poté de càtu se le stringa si mai multu, si dea Domnulu, cà Noi tcti, cari in vremi de vijelii am fost càrmarii pretiòsei corabii, care pótra Romani'a si sòrtea ei, si de care turburatele valuri ale vécuriloru n'au potut-o confundá, se ne putemu ferici, cà amu dus'o astadi la lima-

nulu linistitu si siguru, unde nimicu nu va mai poté opri munc'a si desvoltarea pacifica, crescerea si in florirea iubitei nóstre patrie, pe care Dumnedieu pururea s'o ocrotéasca.

Dela Galati se anuncia, cá in siedinti'a comisiunii europene dela 17 l. c. delegatul Angliei si alu Russiei s'ar' fi pronuntiatu pentru aceea, cá sè se lase supraveghiarea Dunarei dela Portile de feru pèna la Galati in mànila comisiunii europene, la casu candu nu s'ar' poté infintia comisiunea mixta. Delegatii celorlalte state inse nu au primitu propunerea acésta si s'a decisu apoi, cá in comisiunea mixta decisiunile sè se faca cu maioritate de voturi, ear' in casuri insemnate cu unanimitate. Spre a evitá necessitatea unui votu preponderantu, delegatul otomanu a datu sè se cunósca cá si Turci'a ar' voi se intre in comisiunea mixta.

„Corr. pol.“ i se mai scrie cu privire la discussiunile premerse siedintiei dela 17 Decembre, urmatóarele: Asupra cestiunii, cá in ce modu comisiunea europeaná ar' avé se exercese control'a asupra comisiunii mixte, opiniunile sunt diferite. Din partea englesá se crede, cá se va face propunerea, cá comisiunea mixta se decida numai cu unanimitate si cá afara de acést'a tóte guvernele se aiba dreptu de a recurge la comisiunea europeaná in contra tuturor hotaririlor comisiunii mixte, la cari nu voru consenti. Din partea Austro-Ungariei, a Germaniei si a Italiei se va propune sistemulu decisiunii cu maioritate de voturi, cu votulu preponderantu alu presiedintelui, in casu candu voturile ar' fi egale, fara a se apelá mai departe la comisiunea europeaná. Acuma se tractéza de aceea, cá sè se afle o solutiune prin care sè se tiena contu de acést'e propuneri diferite. — Este intrebare, déca solutiunea data in siedinti'a dela 17 l. c. si indicata mai susu a satisfacutu acestei cerintie.

Dupa mórtea siefului Costache Epureanu partidulu conservatorilor din Romani'a remasese fara conducetoria. Se anuntia acuma, cá fostulu ministru-presiedinte d. Lascariu a reluat conducerea partidulu conservatoru.

Organulu printului Bismark „Nordd. allg. Ztg.“ scrie cu dat'a 20 Decembre:

Cabinetulu germanu a primitu oficialu propunerea pentru solutiunea diferendului turco-grecescu printr'unu arbitragiu europeanu. A declarat, cá e dispusu se accepte acést'a propunere in interessulu mantinerii concertulu europénu, deca si celelalte puteri aru primi-o; dér' cabinetulu germanu pune o conditiune prealabila, ca inainte de tóte, sè se intrebe Greci'a si Pórt'a, déca suntu dispuse a consenti la arbitragiulu puteriloru. In acelasi timpu Germani'a propune, cá cabinetele se nu stabiléasca necessitatea unanimitatii pentru obligatiunea decisiunilor arbitragiului, dér' cá resolutiunile luate de 4 din 6 Puteri se fia deoprotriva obligatorii pentru minoritate. Pe cátu timpu Puterile nu voru fi de acordu asupra acestui programu séu asupra unui altuia si nu voru fi dobénditu certitudinea, cá Pórt'a si Greci'a se voru supune decisiunilor arbitragiului, eie se voru aflá necontentu in faci'a acestei cestiuni: „cum se voru poté esecutá eventualmente decisiunile puteriloru?“

Diarulu italianu „Diritto“ afla cá Franci'a a facutu in modu oficialu puteriloru propunerea in privinti'a unui arbitragiu (arbitriu). Decisiunile arbitriului voru trebui se fia primite prealabilu de cátra Greci'a si Turci'a. „Diritto“ se indoiesce, cá aceste state interessate voru primi arbitriulu propusu. Acelasi diaru anuntia, cá ministrulu de externe grecu, d. Comunduros, a informatu pe reprezentantii Greciei din strainatate, cá ambasadorulu germanu de Radovici a exprimatu numai parerile sale personale, candu in convorbirile sale cu Regele a consiliatu pe Greci'a se inceteze cu pregatirile de resbelu.

In urm'a mesuriloru stricte luate in contra congregatiuniloru relatiunile d'intre Franci'a si Vaticanu devenira fórt'e incordate. Pap'a Leone XIII inse s'a feritu de a face vreo observare in ultim'a s'a alocutiune asupra Françiei, si in privinti'a numirei mai multoru Episcopi s'a conformatu dorintiei Republicei franceze, astfelu, cá acuma s'a delaturatu ori-ce pedeca pentru reinceperea bunelor relatiuni intre Republica si santulu scaunu. Atitudinea moderata a Papei se atribue consiliiloru noului secretariu de stat, cardinalu Iacobin.

Pap'a Leone XIII in alocutiunea tinuta la 12 Decembre a disu intre altele; „Déca a esis-

tatu candu-va unu timpu greu si plinu de nevoi pentru caus'a crestinatatii, elu este de siguru celu de astadi, de vreme ce, in cele mai multe parti ale Europei, ne vedemu biseric'a napustita de cea mai cumplita urgia, de o urgia atátu de multipla si violenta, in cátu in totu momentulu ea este silita se lupte pentru demnitatea, drepturile si libertatea sa. In raportulu, in care cresce indrasné'l'a reului, incepe a fi despretiuita maiestatea religiei dumnedieesci, a fi violentate institutiunile catolice, a fi promulgate legi din cele mai nedrepte, in pagub'a vedita a credintiei si mantuirei sufletului. Déca prin urmare aceea, cáti iubescu numele catolicu, au cause drepte sè se semtia miscati pentru jicnirile acestuia, cu atátu mai mare este mahnirea nóstra, cu atátu mai multa durere semtimu noi.“

„Nordd. allg. Ztg.“ respinge energicu insinua-re diareloru progresiste, cá guvernulu ar' fi sprjinindu pe sub ascunsu agitatiunea antisemitica. Gazeta dice: „Guvernulu desapropa susu si tare escessele cá acelea cari s'au produsu de curendu in o adunare populara: elu este gat'a a esamina o propunere tindindu a restringe dreptulu adunariloru populare si a le supraveghiá mai riguros, déca o asemenea propunere se va presentá dietei, se nu se mai céra inse cá protectiunea politiei sè se exerciteze exclusivu in profitulu partidei progresiste si alu clientelei sale.“

Conscripti'a poporului. — Pe bas'a art. de lege LIII din anulu 1880 se va face in tierile, ce se tienu de coron'a S. Stefanu, o conscriptie generala a poporului, incependu dela 1 Ianuariu st. n. pèna la 10 Ianuariu 1881.

Legislatorii moderni au cunoscutu importantia cea mare, ce trebuie se-o aiba statistic'a cástigata prin conscripti'a (recensamentulu, numerarea) poporului unui statu pentru ei. Numai cu ajutoriulu dateloru cástigate legislatorulu póte se judece cu órecare sigurantia pèna unde póte si trebuie se mérga, pentru cá mesurile ce le ia se fia corespundetóre scopului, se foloséasca poporatiunii si prin ea statului.

Déca conscripti'a poporului este de mare insemnate pèna unu stat, locuitu de-o poporatiune omogena, cu cátu mai mare trebuie se fia necesitate a unei asemenea statistice generale pèna unu statu poliglotu, locuitu de diferite popóre, cari au vieatia, moravuri, si aspiratiuni diferite. Intru asemenea stat, cum este acél'a, in care traimu noi, legislatorulu inainte de a luá o mesura ar' trebui sè-si infaçisiese cu cea mai mare scrupulositate adeverat'a icóna a poporatiunii varie, din care se compune statulu. — in casulu acést'a nu s'ar' aduce legi, cari placu si potu folosi numai unei párti a poporului, pre candu cealalta parte suferé numai scádere prin ele.

Recensamentulu poporului este unu medilocu puternicu, prin care statulu se póte apropia de postulatu celu mare de a se cunósce pe sine insusi, de a-si cunósce adeveratele trebuintie. Óre avéva-va si in tierile acéste unu astfelu de resultat? Ne tememu cá nu cumva conscripti'a ce se va incepe peste câteva dile se produca unu resultat nefavorabilu pentru nationalitatea romana, scadiendu numerulu celoru, a carora limba materná este cea romana si sporindu numerulu poporatiunii maghiare. Acést'a se póte lesne intemplá, pe contulu esactitatii si conscientiositatii la conscriere, si este mai multu decátu probabilu, cá agitaciunile siovinistice maghiare nu voru lipsi nici de aci, si in multe locuri se voru încercá a inmulti numerulu din rubriceloru, cari vorbescu limb'a maghiara.

Unu interesu supremu pretinde dela fiacare Romanu din Transilvani'a si Ungari'a, cá se 'si declare limb'a si nationalitatea s'a romanésca cu ocaziunea conscriptiunii, se nu se sperie nimenea de cei, cari voru fi insarcinati cu portarea listeloru, facéndu din slabitiune o marturisire falsa, cá elu ar' vorbi limb'a maghiara, candu este romanu de nascere. La rubric'a unde se arata confessiunea, limb'a ce-o vorbesce cineva si care-i este limb'a materna se fia cu mare atentiune Romanu. Apelamu cu deosebire la toti preotii romani si la fruntasii inteligentii din comunele satesci, cá se fia cu mare bagare de séma, se supravegheze mersulu conscrierei, cá se nu se póta face mancorii in aratarea dateloru, cari privescu limb'a ce-o vorbescu consatenii lor.

Chiaru legea prescrie, cá fiacare este datoriu a marturisi conscientiosu la tóte intrebările ce i se

voru pune, cáci la dincontre va fi pedepsitu in bani pèna la 50 fi. séu cu arestu pèna la 5 dile. Preotii se instrueze pe ómeni, cá este spre binele lor, déca voru impartasi fara frica si conscientiosu datele privitórie la ei si la familieloru. Sunt comune, in cari Romanii sunt in minoritate, unde multi vorbescu si alta limba si sunt siliti se-o vorbésca in comerçiu dilnicu. Aci se fia cu mare bagare de séma, cá nu cumva in liste se apara cá neromani, pentru cá vorbescu si alta limba. Preotii, cari sunt si asia datori a dá gratis tóte datele necesarie, se nu 'si uite nici unu momentu datorii'a de a veghiá cu acést'a ocaziune si asupra constatarii nationalitatii filororu lor sufletesci.

Successiunea la Tronulu Romaniei.

(Urmare si fine.)

Actulu Familiei Princiare de Hohenzollern.

Noi Carolu Antoniu,

prin grati'a lui Dumnedieu, Principe de Hohenzollern, Burggraf de Nürnberg, Comite de Sigmaringen, Veringen si Bergh s. c. l., s. c. l., s. c. l.

In numele nostru propriu si in calitatea Nóstra de Siefu alu Familiei Princiare de Hohenzollern, in numele tuturor Membriloru acestei Familii. Voindu a inlesni realizarea dorinteloru exprimate de cátra diferitele reprezentatiuni legale ale poporului romanu, si a inlaturá ori-ce nedumerire, dandu, intr'unu modu formalu, consimtierea nóstra, prescriptiuniloru constitutionali, care reguléza ordinea de successiune la Tronulu Romaniei; formandu, cu tóte acestea, urari ferbinti pentru cá Provedinti'a divina, din milostivire, se acorde Domnului si Dómnei Romaniei, scumpiloru Nostri Copii, unu fiu mostenitoru directu, care este asia de viu doritu de cátra natiunea intréga cá si de propri'a Nostra Familia, precum si a Le da ani multi spre a conduce destinele poporului, a caruia iubire si incedere Au castigatu.

Luandu pe de alta parte in consideratiune scrisórea ce A. S. R. Domnulu Romaniei Ne-a adresatu, cu dat'a din 11 (23) Octobru trecut, prin care Ne comunica avisulu consiliului Seu de ministri asupra necesitatii de a regulá, prin unu actu formalu, cestiunea successiunii la Tronu.

Voindu a dá urmare dorintiei ce Ne-a fost adresata de cátra Suveranulu Romaniei si a contribui ast-felu a asigurá o garantia de stabilitate pentru viitoru.

Respondiendu totodata dorintiei Nóstre, celei mai scumpe, de a vedé urmata de unu Membru alu Familiei Nóstre, marea si gloriós'a sarcina inceputa de scumpulu Nostru Fiu, Principel' Carolu de Hohenzollern, si condusa cu atátu successu, gratia patrioticului si devotatului sprijinu alu vitézului poporu, care L'a alesu de suveranulu seu.

Declaramu si facemu cunoscutu atatu in numele Nostru, cátu si in numele Membriloru Familiei Nostre Princiare, cá consentimu si subscriemu, deplinu si formalu, la articolulu Constitutiunii Romane, care reguléza ordinea de successiune la Tronu, in lips'a unui mostenitoru directu, cu tóte drepturile, datoriile, prerogativele si restrictiunile, continute in acestu articulu, alu carui cuprinsu ne-a fos. comunicatu oficialu, asia precum urméza:

Art. 83. In lipsa de coboritori in lini'a barbatésca a Mariei Sale Carolu I de Hohenzollern Sigmaringen, successiunea tronului se va cuveni celui mai in versta dintre fratii Sei séu coboritoriloru acestora, dupa regulele statornicite in articolulu precedentu. Déca nici unulu dintre fratii, seu coboritorii lor nu s'ar' mai gasi in viatia, seu ar' declará mai dinainte, cá nu primesce Tronulu, atunci Domnitorulu va poté numi successorulu Seu dintru'o dinastia suverana din Europ'a, cu primirea reprezentatiunii nationale, data in forma prescisa de Art. 84.

„Déca nici una nici alta nu va avé locu, Tronulu este vacantu.“

Dreptu care Noi si membrii Familiei Nóstre amu dressatu si semnatu declaratiunea de fatia, investind'o cu sigilurile Nostre Princiare in dreptulu semnaturiloru.

Facutu in Sigmaringen, la 21 Novembre 1880.

(Semnati):

Carolus Antoniu, Principe de Hohenzollern.

Leopold, Principe de Hohenzollern.

Fridericu, Principe de Hohenzollern.

Scrisórea A. S. R. Principele Leopold de Hohenzollern, cátra A. S. R. Domnulu Romaniei.

Altetia Regala si scumpe Frate!

Am luat cunoscutia de scrisórea ce Alteti'a Vóstra Regala a adresatu Altetiei Sale Regale, prea scumpulu Nostru parinte, privitóre la dorinti'a exprimata de cátra diferitele reprezentatiuni legale ale tieriei precum si de Alteti'a Vóstra Regala Insusi, de a vedé regulate si confirmate dispositiunile constitutionale relative la successiunea Tronului Romaniei, prin o declaratie formalá a tuturor Principiloru majori ai Casei Nóstre. Cá celui mai in versta dintre fratii Altetiei Vóstre Regale, Mie der' Mi se cuvine de a Me pronuntá asupra drepturiloru eventuale ale successiunii.

Cu tóte că nu potemu inca lasá dulcea sperantia ce imple animile Nóstre si care se unesce cu dorintiele Natiunii Romane, de a vedé nascéandu-se moscenitorulu directu, asia de viu doritu, totusi ne unimu cu dorinti'a Altetiei Vóstre Regale, spre a contribui astu-telu la inlaturarea ori carei nesigurantie in acésta cestiune asia de importanta pentru stabilitatea si securitatea tierii in viitoru.

Fiindu fratele celu mai mare alu Altetiei Vóstre Regale, nu Me voiú aflá, dupa previsiunile omenesce, in casulu de á urmá sarcin'a plina de respundere, ce Alteti'a Vóstra Regala a condus'-o cu unu succesu atátu de stralucitu. Nu este nevoia dér' a invocá alte motive, spre a justificá renuntiarea Mea personala. Cu tóte acestea, pentru casulu cându comun'a Nóstra sperantia nu s'ar implini, si cându ar' placea Providentiei diviue, cá unulu din fii Mei se fia chematu la acésta inalta missiune, nu voiú lipsi ai pregati chiaru de acuma, desvoltandu in anim'a loru iubirea cátra acésta nobila si vitéza Natiune, care dupa atátea secole de lupte si de suferinti a sciutu, prin propriile sale fortie, a redobénde unu locu onorabilu in marea familia a stateloru suverane.

Déca astu-feliu va fi vointi'a lui Dumnedieu, cá unulu din fii Mei se fia chiamatu a se sui pe tronulu Romaniei si a deveni unu demnu urmasiu alu Altetiei Vóstre Regale, dorinti'a Mea cea mai scumpa si care le coprinde pe tóte, va fi, cá acestu fiu se ajunga a cástiga in anim'a Romanilor unu locu totu asia de mare, cá acela ce i' pastrezu in anim'a Mea de parinte.

Sunt ferictu de a poté renoi Altetiei Vóstre Regale, cu acést'a ocaziune, espressionea dragostei, cu care remanu, Altetia Regala si prea scumpe Frate,

alu Altetiei Vóstre Regale
prea devotatu frate
(Semnatu) Leopold.

Sigmaringen, in 22 Novembre 1880.

D'intre Těrnave 18. Decembre 1880.

. . . Comitatu Těrnavei mici, celu ce progressá atátu de frumosu înainte de dualismu, acuma mai cá nu'lu mai recunosci. In loculu functiuniloru de odinóra romani, acuma sunt totu straini atátu la politica, cátu si la justitia cu un'a séu doue exceptiuni; péna si notarii, in comune curatu romanesci, parte sunt unguri séu jidovi, parte renegati, cari toti pórtá Kalpaculu ungurescu pe capu. Ce sperantie se mai avemu in viitoru, déca poporulu nostru ce 'lu atátu de bunu si lealu se vede silitu a-si plecá capulu ori si carui impiegatu strainu, care se presenta in comuna. La cine se alerge? dela cine se cér'a consiliu? Functiunarii straini vorbescu o limba neintielésa pentru elu si ei, in locu de a'lu invetiá, cum se-'si caute dreptulu ilu respingu cu dispretiu. Si cum credeti, cá se aplica legile pe aci sub astfeliu de impregiuri, cu deosebire legile de contributiune? Poporulu necunos-cătoriu de carte este lasatu in grati'a notariloru si esecutoriloru, cari n'au anima pentru el'u, si cari ilu potu stórcé si impila dupa placu. Asia spre es. la aplicarea noiei legi pentru tacsarea celoru, cári sunt liberati dela serviciulu militariu, câte abusuri nu se potu comite, cáci credu, cá nici notarii comunali nu intielegu acea lege. . .

In cerculu Hususeului a venit. acuma sunt trei ani, unu anume Vagner Lajos, cu barba rosia, sdrentiosu, intr'o stare, incátu 'tu era mila se te uiti la elu, — spre a ocupá postulu de esecutoru de dare. Acestu esecutoru acuma si-a cumperatu trasura cu cai si, candu se apropia de vreo comuna spaim'a 'i cuprinde pe bietii ómeni. Si copii cei mai mici 'lu cunescu si se temu de elu. Candu audu cá „barb'a rosia a intratu in satu“ femeile isi ascundu perinele si straietele din asternutu, deórece barb'a-rosia esecuéza totu ce gasece, chiaru si ultimulu purcelu din cotetiu incá lu licitéza. . .

Indiferentismulu s'a vėritu si intre inteliginti'a de pe aici si acést'a e caus'a de capetenia a miseriei, impilariei, ce trebue se suferé bietulu tieranu. Din tóte regiunile locuite de Romani se mai reveléza câte ceva; d'intre Těrnave, de acolo, unde sunt Romanii mai numerosi, nimic'á. De unde provine acést'a letargia? Au dóra nu avemu preoti, inventiatori s. a., ori-cá acesti'a nu ar' fi destulu de apti? Nici un'a, nici alta, adeverat'a causa mi se pare a fi numai indiferentismulu, care ar' trebui delaturatu din peptalu fiacarui Romanu. B. c. .

Demsusiu in 18 Decembre 1880.

Stimate D-le Redactoru! In urm'a aratarei mele, ce amu facut'o in vér'a trecuta priu pretiuit'a d-vóstre fóia „Gaz. Trans.“ despre daunele de cari in érn'a trecuta au suferitu in parte si locuitorii romani ai comunei nóstre Demsusiu — si asta véra fiindu inca mai amaru daunati prin caderea unei teribele grindine, care a nimicitu mai totalu

si semanaturele, — onoratu comitetu din Brasiovu pentru impartirea ofrandeloru la nenorociti esundati a binevoitu a luá in drépta consideratiune si suferintiele locuitoriloru nostri din comun'a Demsusiu tramitiendu-ne sum'a de 100 fl. v. a. pentru cá filoru celoru mai lipsiti parinti de familia, se li se procure cárti si alte requisite necesarie pentru invetiamentu si scóla.

Dupace acést'a gratiósa binefacere am adus'o la cunoscinti'a poporulu in S. Biserica, senatulu bisericescu si scolaru m'a incredintiatu a ve aduce cordial'a loru multiamire — cu atátu mai vėrtosu fiindu cá de presentu, in urmarea atátoru daune elementare, si impovarati cu sarcinele publice, pentru care esecutiunile storcu si celu mai din urma restu — ba ne fiindu si acel'a — la multi li s'a intabulatu darea si pe mosii, cari de secli le-au posedatu si cari in timpii barbari le-au sciutu scapá de periclu — ear' acuma in timpii civilizatiunii li se voru bate la toba. Acést'a este sórtea presenta la care au ajunsu si voru mai ajunge multi nepoti de ai lui Uniade, déca totu asia va merge. —

Sermanulu nostru poporu a cápatatu multu curagiu vediendu, cá fratii lui Romani l'au ajuto-toratu, elu multiamesce comitetulu prin mine. Incátu se tiene de bun'a intrebuintiare a marinimosulu ofertu, ea s'a incredintiatu senatulu bisericescu si scolare.

G. Densusianu, par.

(Investitur'a Episcopulu de Remnicu) avú locu Duminec'a trecuta la palatulu domnescu din Bucuresci, unde era adunatu inaltulu cleru, birourile camereloru, primariulu s. a. Cortegiulu a pornitu dela Mitropolia in ordinea urmátore: 1. D. prefectu alu politiei. 2. Doue plutóne de cavalerie. 3. Trasur'a cu Eminentiele Loru Mitropolitii. 4. Trasur'a cu P. S. S. Episcopulu alesu la Eparchi'a de Rěmnicu. 5. Alte doue plutóne de cavalerie.

Comandantulu escadronulu de escorta, unu maioru, sé tinea langa antai'a trasura la drépt'a Mitropolitulu Primatu; éru unu altu oficiaru lėnga Mitropolitulu Moldovei si Sucevei. La intrarea in curtea Palatulu a trassurei, garda cu drapelu si musica a prezentatu arm'a, si music'a a cántatu. Eminentiele loru si Episcopulu nouu alesu au fostu condusi apoi in salonulu rosu. De aci Mitropolitii au fostu introdusi in sal'a Tronulu de catra d. adiutandu de serviciu.

Dupa acésta, M. S. R. Domnulu a facutu intrarea S'a in sal'a Tronulu. Dupa ce s'a suitu pe Tronu, d. adiutandu de serviciu a introdusu pe episcopulu Iosefu, alesu la Eparchi'a Rěmniculu si l'a condusu péne in faci'a Tronulu; acolo d. ministru alu culteloru a supusu la cunoscinti'a Domnulu alegerea facuta de marele colegiu elėctoralulu alu mitropolitiloru si episcopiloru; éru archidiaconulu Mitropolitulu Primatu l'a imbracatu cu mantia si Eminent'i'a S'a a luatú toiagulu scaunulu respectivu, si recomandandu pe noulu alesu, a remisú toiagulu in manile Mariei Sale Regale. Episcopulu Iosefu s'a suitu pe treptele Tronulu, si M. S. R. Domnulu, rostindu cuvintele; „Parinte Episcopu, 'Ti incredintiezu carj'a episcopala pentru a pastori turm'a eparchiei Rěmniculu“, i-a imánatu toiagulu episcopalu. Episcopulu de Rěmnicu a pronuntyatu unu discursu dicėndu intre altele:

. . . Maria Vóstra Regala, plinu de sperantia in Dumnedieu, care pe „cele neputincióse le vindeca si pe cele cu lipsa le implinesce“, firmn in credinti'a, cá voiú avé Inalt'a Vóstra protectiune, si convinsu, cá nu voiú fi parasitu de consiliiele prea bunulu meu Archipastoru si Primatu alu Romaniei, primescu, eu cea mai profunda umilintia, din mánere Mariei Vóstre Regale carj'a santei Episcopii Rěmnicu, si declaru, cá me voiú sili din tóte puterile mele, cá se realizezu sperantiele, ce Mari'a Vóstra pune in modest'a mea persóna, si voiú cautá cá se conducú pe turm'a cuventátore, ce astadi 'mi incredintiati, pe calea credintiei, a sperantiei si a dragostei crestine. Se traiți Maria Vóstra! Se traiéscá Mari'a S'a Dómna? Se traiéscá Romani'a libera si independenta!

Dupa acestu discursu, Episcopulu investitu s'a retrasu langa Mitropolitulu-Primatu, si Mari'a S'a Regala, luandu cuventulu. a disu:

„Prea Sante Parinte? Multiamescu Prea Santiei Tale de urarile calduróse ce faci atátu Dómnei cátu si Mie cu ocaziunea acestei solemnitati, care consácrá un'a din vechile si cele mai frumóse traditiuni ale Biseicei romane. Amu firm'a convingere,

cá Prea Santi'a T'a, luandu administratiunea spiri-tuala a Eparchiei Rěmniculu, vei sci a conserva antic'a splendóre a acelei Sante Episcopii, care a fostu odata Mitropolia, si unde se afla atáte frumóse monastiri, monumente trainice ale ale stramosiloru catra Biserica precum numerósele pajiste ale Oltulu, adapate cu sangele eroiloru, cari suntú atátea monumente istorice a neclintitei dragoste a Olteniloru cátra tíera. Pe acestu scaunu episcopalu au sieditu pastori din cei mai ilustru; prin pietatea loru crestina, prin luminele si devotamentulu loru cátra tíera, ei au sciutu se redice prestigiulu preotiei romane si se inspire poporulu iubirea nedespartita a religiunii si a patriei. Nu me indoiescu, Prea Sante Parinte, cá, inspirandu-te de maretiele esemple a unor asemenea predecesori, vei pastori multu timpu si cu fericire turm'a Eparchiei, la a carei carna te-a chematu inaltulu cleru si representatiunea nationala.“

Domnitoriulu, dupa acésta, s'a retrasu Mitropolitii cu Episcopulu investitu au fostu recondu si apoi cu acelasiu ceremonialu la Sant'a Mitropolia.

* D i v e r s e .

[Cutremuru de pamentu in Brasiovu.] Adi, Sambata 13/25 Decembre la 4 óre si 40 de minute sér'a amu semtitu unu cutremuru de pamentu, care s'a manifestatu prin doue sgu-duituri, cea d'antaiu mai slaba, dupa care a urmatu in intervalu de o minuta si jumetate a dou'a mai tare, durandu vreo doue secunde si facėndu sé se clatine chipurile de pe pareti.

(Epidemi'a de versatu.) Dela 11—18 Decembre s'au bolnavitu 100 persóne si 33 au muritu. Cifr'a acésta de mortalitate mai mare se esplica prin casurile de bóla din septemanele anterióre. Alaltaeri s'au istemplatu in Brasiovu si giuru 22 casuri de bóla si numai doue de mórte. S'ar' paré dér', cá epidemi'a a perditu din intensivitate, si cá mortalitatea a devenitu mai mica. — „Kr. Ztg.“ afla, cá tóte scólele medie (secundarie) se voru redeschide si cá prelegerile se voru reincepe la 3 Ianuariu st. n. Scólele elementare (primare) si cursurile, ce se tienu Duminec'a, voru remané inca deocamdata inchise. Nu intielegemu. cum vine, cá nu a fost insciintiatu si diarulu nostru despre acést'a mesura. ✂

[M i c h e l C h a s l e s] renumitulu matematicu francesu, care si-a cástigatu cu deosebire pentru geometria merite insemnate, a repausatu in Paris, in etate de 87 ani.

[Din memoriiele lui Kossuth.] Ditele aceste a aparutu tomulu al doilea alu „scrieriloru din emigratiune“ ale lui Kossuth. Elu istorisese in tomulu acest'a intre altele urmatoriulu episodulu interessantu: „La inceputulu lui Septembre 1848 mersera Ludovicu Battyani si Franciscu Deak la Vien'a spre a urgítá sanctiunarea legiloru pentru armat'a de honvedi. Deórece ei zabovira acolo multu timpu, palatinulu archiduce Stefanu, chiamá pe Kossuth la sine si 'lu intrebá in tonu iritatu, déca nu cumva scie, ce se petrece in Vien'a. „Unde ne voru duce tóte aceste?“ intrebá elu in fine. — Kossuth respunde linistitu: „La resbelu“. — „Asia dér' resbelu; v'ati ganditu ce perspectiva póte deschide resbelulu?“ — „M'am ganditu despre tóte, Altetia. Pe de-o parte o coróna, pe de alta parte póte esia-fodulu (furcile)“. — Archiducele me privea cu faci'a ingrozita. „Nu te'ngrozi Altetia; esiafodulu póte se fia numai partea nóstra, déca D-dieu ne va cercá cu elu, noi ilu vomu primi pentru patria fara a murmurá. Alteti'a Vóstra poteti avé parte numai de coróna.“ — „Dóra nu presupuni, cá a-si fi in stare de a rapi verulni meu tronulu?“ Kossuth acéntuá, cá acést'a eventualitate ar' dá indata unu altu caracteru resbelulu de aperare ungurescu. Archiducele ascultá espunerile lungi ale lui Kossuth, apoi intrebá, cá óre planulu nu ar' intimpiná resistintia la natiune si la dieta. Kossuth se sili a linisti pe archiduce, si 'i dise, cá natiunea se va grupá unanimu in giurulu lui Stefanu, Regele Ungariei. Archiducele se gandi puçinu; apoi inaltia manile spre ceriu: „Nu-o facu, nu-o potu face! — Am juratu, plecatu peste man'a murindulu meu tata, cá nu voiú face acést'a sub nici-o impregiurare. Vina ce va veni, eu nu'mi voiú calcá juramentulu. Se nu mai vorbimu niciodata despre acést'a.“ Asta episodulu a fost pus'o pe harthia Kossuth inca in anulu 1850.

(Scóla romana de medicina.) Cetimu in „Rom. Lib.“: Aniversarea a 25-a a infiintarii scólei de medicina s'a serbatu in Bucuresci la

Grand Hotel Boulevard, fiindu de fatia mai multi doctori si medici, parte mare fosti elevi ai numitei scoli. In decursulu banchetului au sositu depesi de felicitare din mai multe orasie ale Bulgariei si Rumeliei de resaritu dela medicii si doctorii bulgari, cari studiaru la numit'a scóla. Elevii romani din Transilvani'a asemenea si au esprimitu recunoscinti'a loru catra intemeiatorii si professorii primei scóle de medicina. Unu cuventu rostitu cu ocaziunea acestei serbari a culminatu in frumós'a idea, cá studentii nostri de peste Carpati, lucreaza la unirea neamului romanu prin sciinti'a. Urámu d-lui generalu Davila, intemeiatorulu scólei de medicina, putere si viatia cá se mai conduca scóla si in alu doila iubileu.

(Esamenulu de Advocatu) l'a depusu d-lu Dr. Iosifu Popu dilele trecute cu succesu eminentu in Budapest'a. Cancelari'a s'a o va deschide in Siomcut'a-mare, loculu seu de nascere. I dorimu rezultatele cele mai frumóse in nou'a s'a cariera.

(Numiri.) D-lu Vasile L. Papp-Szilágyi fú numitu adjunctu de concipistu la ministeriulu de culte, unde péna acuma era practicantu.

(Arestari in Bucureci.) Dintre persónele arestate in afacerea atentatului comisa contra d-lui Bratianu s'au tramisu la inchisórea din Vacaresci adv. P.-Borsiu; capitanulu Dunca; Gr. H. Grandea; Gr. Pátescu; diaconulu Cárlova si Lesviódax. „Resb. W.“ afla, cá d. capitanu Titus Dunca, de trei dile, de candu a fost condusu la Vacaresci, refusa cu deseversire ori-ce nutrimentu. S'au mai arestatu de curéndu d. G. Florescu, capitanu la gard'a pietiei si T. Ganescu, functiunaru la vam'a Verciorova. — Dupa o versiune mai nóua s'ar' fi datu libertatea tuturoru celoru arestati in afacerea atentatului, afara de Pátescu si pop'a Cárlova.

(Pentru servitiulu credintiosu) de 41 de ani la prim'a c. r. priv. societate de navigatiune cu vapóre pe Dunare avú locu solemn'a decorare a unui Romanu, anume Radu Stingea, cu crucea de meritu de argintu, ce i s'a conferitu de M. S. Imperatulu Austriei prin consululu austro-ungaru dela Galati br. Haan. O mare parte din coloni'a austro-ungara a luat parte la acésta serbare.

(Pensiuni pentru decoratii.) Camer'a romana a tramisu la comissiunea financiara proiectulu de lege, relativu la cererea unui creditu suplementaru de lei 8035, bani 70 la bugetulu ministeriului de esterne, pentru plat'a pensiuniloru gradeloru inferióre (sub-oficeriloru) decorate cu „Stéu'a Romaniei.“

(Balsamachi) este numele unui cassieru dela gur'a drumului de feru din Braila, care a fugitu septeman'a trecuta cu 20,000 de franci. Elu plecase cu vaporulu spre Tiarigradu. Indata s'a telegrafatu in tóte pártile si cuconulu Balsamache a fost prinsu curéndu, aflandu-se mai tóta suma subtrasa la elu. Elu n'avú parte de banii furati.

(Cursu asupra artei militare.) „Rom. Lib.“ ne spune, cá d. generalu Florescu s'a obligatu a tiené de trei ori pe septemana, la clasa superióra a scólei normale a societáti pentru invetiatur'a poporului romanu, unu cursu asupra artei militare si a fortificatiunei pasagere.

[Societatea „Alinarea Durerii.“] La 9 Decembre, s'a facutu, dupa cum scrie diarulu „Posta“ din Galati, santirea stégului societáti „Alinarea Durerii“, infintiatu in acelu orasiu de 9 luni, si alu carui scopu e ajutorulu mutualu in casu de bóla. Acestu stégu, purtatu pe strada cu procesiune, este bicoloru; verde si albu (emblemele sperantiei si ale curatiei de sufletu); are in midilocu unu rondu, pe care se afla cusata in firu firm'a societáti, si in centrulu rondului doue máni unite, de d'asupra si de desuptulu loru, avendu cuvintele: „Sanetate si Fratie.“

[Ecatarina Scarvuli,] fic'a si victim'a desnaturatului parinte cu acestu nume, dupa cum spune „Mesagerulu Brailei“, a muritu in spitalulu Brailei.

(Nihilistii) nu incéta a sapá pe sub pamentu. Earasi s'a datu de urm'a unui atentatu, ce se pregatea pentru imperatulu Rusiei. Diarulu „Herold“ din Petersburg afla din Orechov, cá cateva kilometre dela statiunea Slavgorod de pe line'a drumului de feru Losovo-Sevastopolu a descoperitu politia intr'o siura aprópe de calea ferata, scurtu timpu inainte de reintórcerea imperatului dela Livadi'a, unu tunelu sapatu de curéndu. Criminalii inca n'au pututu fi arestati; proprietariulu mosiei,

pe care se aflá siur'a, s'a impuscatu. Unu fiu alu lui a fost iuca mai de multu esilatu in Siberi'a, unu alu doilea fiu s'a facutu nevediuu dupa descoperirea memorata.

Cu 1 Ianuariu st. v. 1881 se incepe unu nou abonamentu

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Rogamu pe On. Domni prenumeranti ai fóiei nóstre, alu caroru abonamentu a espiratu cu 31 Decembre st. v. 1880, se binevoiésca a si'lu renoi *de cu vreme*, pentru cá diariulu se li se póta tramite regulatu.

Domnii noi abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adresele d-loru *esactu*, aratandu si *post'a cea mai aprópe* de loculu, unde locuiescu.

Pretiulu abonamentului la „Gazeta Transilvaniei“ este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl., pe siése luni 4 fl. pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siése luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl 50 cr., pe siése luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siése luni 14 franci, pe anu 28 franci.

Banii de prenumeratiune sunt a se tramite (mai usioru prin assignatiuni postale) la Redactiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI“ in Brasiovu.

Convocare.

Despartimentulu alu VIII alu Asociatiunei transilvane pentru cultur'a si literatur'a poporului romanu isi va tiené adunarea generala in orasiulu Alb'a-Iuli'a in 8 Ianuariu 1881 c. n., respective in a treia di de craciunulu romanescu.

La acést'a adunare se invita toti on. domni membrii ai Asociatiunei din acestu despartimentu precum si fiasce care doritoriu de inaintarea culturi si literaturi poporului romanu.

Din siedinti'a subcomitetului alu VIII.

Alb'a-Iulia in 19 Decembre 1880.

Ioanu Piposiu Rubinu Patitia
directoru. actuariu.

Nr. 366/1880.

Concursu.

Venindu in vacantia 2 (doue) ajutorie de câte 25 fl. v. a. din cele 16. destinate a se dá invetiaceiloru de la optu profesiuni anumite, se publica prin acést'a concursu pentru doi tineri romani, cari voiescu un'a numai din urmatoriele meserii: rotari'a, lemnari'a, (dulgheri'a, bardasi'a), ferari'a (ori lacatusi'a), curelari'a (ori sielari'a, cismari'a (ciobotari'a).

Suplicele au se fia instruite cu urmatórele documente:

1. Carte de baptismu, din care se fia evidentu, cá concurentele este de nascere rómanu, si cá are celu puçinu etatea de 14. ani implinitu.

2. Atestatu scolasticu, cá are celu puçinu cunoscintiele, care se propunu in scólele primarie (normale) de 4 clase, se mai cunósca si vreo alta

limba usitata in Transilvani'a, maghiara séu germana.

3. Reversu dela parinti séu tutori, cá voru lasá pre fiii loru se invetie meseri'a la care se aplica, péna candu voru esi sodali conformu reguleloru esistente pentru industriasi si cu atestatu in regula.

4. Unu esemplariu din contractulu, ce parintele séu tutorulu (epitropulu) suplicantelui vá inchieá cu maiestru, la care elevulu intra pentru invetiarea profesiunei.

Terminulu acestui concursu se defige péna la 15 Februariu 1881.

Suplicele intrate dupa expirarea acestui terminu nu se voru mai poté luá in consideratiune.

Sibiu 18 Decembre 1880.

Comitetulu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu:

Iacobu Balog'a G. Baritiu.
v.-pres.

Subsemnati facu prin acést'a cunoscutu onoratoriloru musterii si onor. publicu, cá si-au asortatu

Magazinulu de haine barbatesci

Strad'a Vamei Nr. 12

cu cele mai moderne si cele mai fine materii noue pentru HAINÉ DE ÉRNA din fabrice interióre si esterióre si se recomanda cu confectionarea prompta de totu feliulu de HAINÉ BARBATESCI cu pretiurile cele mai moderate.

Cu tóta stim'a

A. SCHWARZE & BARTHA.

1—6

Cursulu la burs'a de Vien'a din 23 Decembre st. n. 1880.

Rent'a de auru un-gara	110.60	Imprumutulu cu pre-miu ung.	107.25
Imprumutulu cailoru ferate ungare	125.60	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	107.70
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (I-a emisiune)	82.60	Rent'a de harthia aust.	73.—
dto. (II-a emisiune)	99.25	„ de argintu „	73.85
dto. (III-a emisiune)	86.25	„ de auru „	87.75
Bonari rurale ungare	96.50	Losurile din 1860	130.75
dto. cu cl. de sortare	95.25	Actiunile bancei austr.-ungare	815.—
Bonari rurale Banat-Timis.	95.—	„ bancei de creditu ungare	264.—
dto. cu cl. de sortare	94.—	„ bancei de creditu austriace	288.20
Bonari rurale transilvans	95.25	Argintulu in marfuri	—.—
„ croato-slav.	96.50	Galbini imperatesci	5.60
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung.	94.75	Napoleon'd'ori	9.38
		Marci 100 imp. germ.	58.20
		Londr'a	117.85

L'a N-rulu de astadi se alatura Anunciulu literariu privitoriu la aparitiunea foiei humoristice si satirice „Caliculu“.

Zambach si Gavora.

Fabrica de vestminte si recuise bisericesci de ritu latinu si grecu in Budapest'a strad'a Vatiului (Vaczi uteza) Nr. 17.

Falonu, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachinu, prapori, flamuri, (si pentru pompieri) Covoru pe altariu, potiruri, Pietoh-

lebnica, cadelnitie, Pacificalu, candelu de altaru, policandre pentru biserici, Ripide, Chivotu, càrti de Evangelia etc. etc.

Comande se efectuescu promptu. — Obiectele, cari nu voru cuveni, se voru schimbá cu altele.

1—12

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gótt si fiu Henriu.